

vejledningen skal opretholdes, således at alle øvrige vejledningssøgende ikke får forringede tilbud, og at de ikke overlades til f.eks. elektronisk vejledning uden bistand.

Desuden mener vi samtidig, at en eventuel Ungdommens Uddannelsesvejledning skal være forpligtet til at være opsøgende over for de 19-25-årige, der er i en utilfredsstillende uddannelses- og beskæftigelsesmæssig situation. Der er altså i dag alt for mange unge i denne aldersgruppe, der sidder fast i et ufaglært job og uden et uddannelsesmæssigt grundlag for at kunne komme videre, og de har i høj grad brug for at få en hjælpende hånd og et velment skub i retning af en uddannelse.

Det er vigtigt for Kristeligt Folkeparti at pointere, at en kommende uddannelse og erhvervsvejledning ikke skal have karakter af en sådan ungdommens arbejdsformidling, hvor vejledningen har fokus på arbejdsmarkedets behov og rammer i stedet for den enkelte unges uddannelsesmæssige kompetencer, lyst og motivation, som også er meget afgørende i den vejledning, der skal være. En vejledning skal først og fremmest have et uddannelsesmæssigt fokus, som ikke ligger under for en stærk arbejdsmarkedsstyring. Og det er vigtigt, at det er uddannelsen, der er fokus på.

I det fremsatte forslag til en ændret organisering af vejledningsindsatsen i grundskolen, på ungdomsuddannelsen og de videregående uddannelser finder vi oplægget til et landscenter for uddannelses- og erhvervsvejledning interessant og til gavn for både de studerende og vejlederne, institutionerne og i sidste ende også samfundet. Det vil gøre den eksisterende uddannelses- og erhvervsvejledning mere synlig, gennemskuelig og sammenhængende.

Vi kan også tilslutte os nødvendigheden af, at den tværsektorielle koordinering placeres uden for den enkelte grundskole og uddannelsesinstitution via et fælles kommunalt vejledningscenter. Det var så alt det, vi sådan set var enige i og meget positive over for.

Men der, hvor vi så har nogle områder, hvor vi ikke er helt sikre på intentionerne i lovforslaget, fordi de ikke uddybes så klart, er, når det drejer sig om ansvarsfordeling og relationen mellem den såkaldte Ungdommens Uddannelsesvejledning og folkeskolen. For det kan blive problematisk i forhold til vejledningsindsatsen i grundskolen.

Lovforslaget lægger op til, at man fjerner det element, som jo er den nuværende organiserings

største fordel, nemlig at vejledningen gennemføres i de unges uddannelsesmiljø og med tæt kendskab til den enkelte.

Regeringen understreger fastholdelsen af nærhedsprincippet i forbindelse med gennemførelsesvejledningen, og hvorfor ikke fastholde dette princip for skolebørn fra 6. klasse og opefter, hvor udarbejdelsen af en individuel uddannelsesplan er et centralt omdrejningspunkt for elevens fremtidige skoleforløb og valg af ungdomsuddannelse?

Kl. 13.15

Desuden mener vi, at fjernelsen af skolevejlederen på skolen står i et misforhold til regeringens ønske om at styrke indsatsen over for de svage elever. De svage elever vil have meget vanskeligt ved at blive hjulpet og støttet af vejledere, der kun har perifer kendskab til den enkelte. Det er et område, der bliver lagt meget vægt på, og som vi kan støtte, men vi mener også, man bør se nærmere på, om det nu også er det, der reelt sker.

I lovforslaget lægges der op til etablering af ca. 50 kommunale vejledningsenheder på landsplan. Jeg tror, at dette tal er hentet fra Undervisningsministeriets rapport om tværsektoriel vejledning, der udkom forrige år, hvor man forudsatte, at den kommunale ungdomsvejledning fortsat blev løst af en skolevejleder tæt på de unge. Det underer os i Kristeligt Folkeparti, at man lægger stor vægt på den pågældende rapport anbefalinger, men samtidig måske ikke vægter så meget – jeg tror ikke, man har valgt at overse det – at væsentlige dele af rapportens fremlagte forslag til en ny organisering af vejledningen netop går på tilknytning af en vejleder på de enkelte skoler, når vi taler om grundskolen.

Det er vigtigt, at der fortsat er et klart decentralt element i vejledningsindsatsen for grundskoleelever, og derfor kunne vi godt tænke os en uddybning af, hvad regeringen mener, når det i kommentarerne til høringssvarene understreges, at nærhedsprincippet indgår som et bærende princip i forslaget om Ungdommens Uddannelsesvejledning. Det skulle fremgå af bestemmelsen i § 6, men vi mener ikke, det fremgår særlig klart, hvad der ligger af forpligtelser i den paragraf, der blot siger, at vejledning skal gives, så den enkelte elev har mulighed for at få individuel vejledning på sin skole. Det kunne vi godt tænke os at få uddybet nærmere, også i det arbejde, der ligger fremover med forslaget.

Så har nogle ordførere været inde på forældrenes vejlederrolle. Vi må helt klart holde os for